

191

UCHWAŁA Nr 165 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1972 r.

w sprawie jednolitych norm pracy oraz cen jednostkowych na roboty załadunkowe i wyładunkowe towarów masowych.

Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Zobowiązuje się Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych do ustalenia i wydania katalogu jednolitych norm pracy na roboty załadunkowe i wyładunkowe towarów masowych, wykonywane ręcznie lub ręcznie z użyciem pomocniczego sprzętu mechanicznego oraz pomocniczych środków transportowych.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych dokonuje, na wniosek zainteresowanych ministrów zmian i uzupełnień katalogu, o którym mowa w ust. 1, w ramach posiadanego przez resorty funduszu płac.

§ 2. Jednolite normy pracy (§ 1) nie mają zastosowania w odniesieniu do robót załadunkowych i wyładunkowych, towarów masowych, wykonywanych przy użyciu ciężkiego sprzętu mechanicznego:

- 1) w kopalnictwie węgla i surowców chemicznych,
- 2) w spedycji drewna Lasów Państwowych i Zakładów Drzewnych Przemysłu Węglowego,
- 3) przy załadunku i wyładunku statków morskich (handlowych i rybackich),
- 4) w transporcie wewnątrzzakładowym (w zakładach pracy).

§ 3. 1. Stawkę godzinową stanowiącą podstawę do ustalania cen jednostkowych za prace załadunkowe i wyładunkowe towarów objętych katalogiem jednolitych norm pracy ustala się w granicach 10—12 zł.

2. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 1, ustala na wniosek dyrektora przedsiębiorstwa dyrektor jednostki nadzędnej. Stawka ta może być podwyższona do 20% po dokonaniu przeliczeń uzasadniających potrzebę jej podwyższenia.

§ 4. Stawka godzinowa, określona w § 3 ust. 1, może być za zgodą właściwego ministra podwyższona:

- 1) do 25% — na wniosek dyrektorów zjednoczeń — za roboty załadunkowe i wyładunkowe wykonywane przez stałe brygady poza normalnym czasem pracy, w okresach szczególnego spiętrzenia tych robót albo
- 2) do 50% za roboty załadunkowe i wyładunkowe ziemiopłodów, nawozów sztucznych, wyrobów hutniczych i żelaza w okresie kampanii przewozów jesiennych.

§ 5. Przy wykonywaniu robót załadunkowych i wyładunkowych za wynagrodzeniem dniówkowym, jak również w wypadkach opłacania czasu przejazdu z ładunkiem lub po ładunek, niezawinionego przez robotnika przestoju, oraz przy obliczaniu dopłat za pracę w godzinach nadliczbowych stosuje się stawki godzinowe osobistego zaszerogowania wynikające z obowiązujących zasad wynagradzania.

§ 6. Zasady określone w niniejszej uchwale należy stosować również przy ustalaniu cen jednostkowych na roboty załadunkowe i wyładunkowe opłacane z bezosobowego funduszu płac, z tym że ustalone ceny jednostkowe mogą być podwyższone do 60%.

§ 7. Zaleca się centralnym organizacjom spółdzielczym stosowanie jednolitych norm pracy, o których mowa w § 1, w spółdzielczych zakładach pracy.

§ 8. Na wprowadzenie katalogu norm i cen jednostkowych, o których mowa w uchwale; przeznaczona jest w roku 1972 kwota 300 mln zł funduszu płac w skali rocznej. Podziału tej kwoty pomiędzy poszczególne resorty dokona Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

§ 9. Wykonanie uchwały porucza się zainteresowanym ministrom (kierownikom urzędów centralnych).

§ 10. Tracą moc:

- 1) uchwała nr 241 Rady Ministrów z dnia 9 czerwca 1959 r. w sprawie jednolitych norm czasu i stawek jednostkowych dla robotników zatrudnionych przy ręcznych pracach załadunkowych i wyładunkowych (Monitor Polski Nr 58, poz. 281),
- 2) § 11 uchwały nr 50 Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1963 r. w sprawie przestrzegania dyscypliny ładunkowej przy przewozie towarów koleją (Monitor Polski Nr 7, poz. 35),
- 3) uchwała nr 754 Prezydium Rządu z dnia 10 września 1952 r. w sprawie podwyższenia stawek akordowych dla robót załadunkowych i wyładunkowych w okresie kampanii jesiennych.

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

192

UCHWAŁA Nr 182 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1972 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie przejęcia niektórych budynków spółdzielni budownictwa mieszkaniowego na własność Państwa, zasad rozliczeń z tego tytułu oraz uregulowania niektórych innych spraw z zakresu spółdzielni budownictwa mieszkaniowego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o wyłączeniu spod publicznej gospodarki lokalami domów jednorodzinnych oraz lokali w domach spółdzielni mieszka-

niowych (Dz. U. z 1962 r. Nr 47, poz. 228) Rada Ministrów po zasięgnięciu opinii Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 311 Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 1965 r. w sprawie przejęcia niektórych budynków spółdzielni budownictwa mieszkaniowego na własność Państwa, zasad rozliczeń z tego tytułu oraz uregulowania niektórych innych spraw z zakresu spółdzielni budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 71, poz. 406) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4, § 6 ust. 1 i 2, § 7 ust. 1, § 10 i § 11 ust. 1 wyrazy „Bank Inwestycyjny” w odpowiednim przypadku zastępuje się wyrazami „właściwy bank” w odpowiednim przypadku;
- 2) w § 6 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska może na wniosek zgłoszony do dnia 31 grudnia 1972 r. zezwalać osobom uprawnionym do odszkodowania w razie osiągnięcia przez nie wieku emerytalnego lub w innych uzasadnionych wypadkach, w szczególności ze względu na ciężką sytuację materialną tych osób, na podejmowanie ze specjalnych rachunków spółdzielni we właściwym banku z sumy odszkodowania kwoty 500 zł miesięcznie. Kwota ta nie stanowi źródła dochodu powodującego zawieszenie prawa do emerytury lub renty.”;
- 3) w § 12:
 - a) w ust. 1 wyrazy „właściciele tych lokali mogą w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały” zastępuje się wyrazami „właściciele tych lokali mogą do dnia 31 grudnia 1973 r.”;
 - b) w ust. 2 wyrazy „właściciele przewłaszczonych lokali mogą w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie niniejszej uchwały” zastępuje się wyrazami „właściciele przewłaszczonych lokali mogą do dnia 31 grudnia 1973 r.”;

ciela przewłaszczonych lokali mogą do dnia 31 grudnia 1973 r.”;

- 4) po § 14 dodaje się § 14a w brzmieniu:
„§ 14a. Przepis § 14 stosuje się również do najemców lokali mieszkalnych, o których mowa w tym paragrafie, gdy mimo zwrócenia się zarządu spółdzielni budownictwa mieszkaniowego do najemców przed dniem wejścia w życie uchwały nie złożyli wniosku o przyjęcie na członków spółdzielni, a spółdzielcze prawo do lokalu nie zostało przyznane innej osobie — pod warunkiem, że wniosek taki złożyli lub złożą do dnia 31 grudnia 1973 r.”;
- 5) w wykazie budynków, w których lokale mogą być przewłaszczone na rzecz spółdzielni, stanowiącym załącznik nr 2 do uchwały, dodaje się pod poz. 9 następujący budynek:
„9. Warszawa, ul. Mickiewicza 20. Mieszkaniowe Stowarzyszenie Spółdzielcze „Zoliborz”;
- 6) w wykazie budynków obejmujących lokale, których właściciele mogą utworzyć spółdzielnię i przewłaszczyć lokale na jej rzecz, stanowiącym załącznik nr 3 do uchwały, dodaje się pod poz. 5 następujący budynek:
„5. Warszawa, ul. Łęczycka 4, Spółdzielnia Mieszkaniowo-Budowlana Pracowników Zawodowych”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Ministrowi Finansów oraz Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

193

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 14 czerwca 1972 r.

w sprawie eksploatacji kotłów pyłowych, gazowych i olejowych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i 117) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy wspólne.

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji w jednostkach gospodarki społecznej, zwanych dalej „zakładami”, następujących kotłów parowych o wydajności 1 t/h ($\approx 0,3$ kg/s) i większej oraz kotłów wodnych o wydajności 0,5 Gcal/h ($\approx 0,6$ MW) i większej:

- 1) z paleniskami pyłowymi, zwanych dalej „kotłami pyłowymi”;
- 2) z paleniskami gazowymi, zwanych dalej „kotłami gazowymi”;
- 3) z paleniskami na paliwa ciekłe, zwanych dalej „kotłami olejowymi”;

2. Szczegółowe zasady eksploatacji kotłów pyłowych, gazowych i olejowych stanowią uzupełnienie ogólnych zasad eksploatacji, ustalonych zarządzeniem Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254).

§ 2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o kotle, należy przez to rozumieć także związane z ruchem kotła następujące urządzenia: zasilające, ciągu i podmuchu, przygotowania i podawania paliwa, odzūżlania, odpopielania i odpylania oraz rurociągi.

Rozdział 2

Przyjmowanie kotłów do eksploatacji.

§ 3. Kocioł nowy lub zmodernizowany można przyjąć do eksploatacji po uruchomieniu urządzeń koniecznych do jego prawidłowej, bezpiecznej i ekonomicznej eksploatacji (urządzeń z zakresu gospodarki paliwowej, wodnej i ściekowej oraz ochrony powietrza atmosferycznego) oraz po zakończeniu ruchu próbnego.